

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0327/2008

30.7.2008

BETÄNKANDE

om situationen och utsikterna för jordbruket i bergsregioner
(2008/2066(INI))

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Föredragande: Michl Ebner

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	6
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR REGIONAL UTVECKLING	6
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om situationen och utsikterna för jordbruket i bergsregioner (2008/2066(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2001 om situationen efter 25 års tillämpning av gemenskapsbestämmelserna till förmån för jordbruket i bergsområden¹,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2006 om genomförandet av EU:s skogsbruksstrategi²,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2008 om ”hälsokontroll” av den gemensamma jordbrukspolitiken³,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av Regionkommitténs initiativyttrande ”För en grönbok: mot en EU-politik för bergsregioner: En europeisk vision för bergsregionerna”⁴,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0327/2008), och av följande skäl:
 - A. Bergsregioner utgör 40 procent av Europas areal, och 19 procent av de europeiska medborgarna är bosatta i bergsregioner.⁵
 - B. I medlemsstater som Grekland, Spanien, Italien, Österrike och Portugal utgörs mer än 50 procent av territoriet av bergsregioner, och i dessa områden spelar jordbruksbefolkningen fortfarande en viktig roll.
 - C. Bergsregioner (särskilt höga och medelhöga bergsområden) är kulturlandskap som ger uttryck för ett harmoniskt samspel mellan människa och ekologiska system och tillhör det ekologiska världsarvet.
 - D. Bergsregioner drabbas hårt av klimatförändringarna och extrema väderförhållanden såsom torka och skogsbränder.
 - E. Bergsregioner utgör ingen homogen landskapstyp utan omfattar många olika bergsområden med olika höjder (höga och medelhöga berg, glaciärer och improduktiva områden).

¹ EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 354.

² EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 413.

³ Antagna texter, P6_TA(2008)0093.

⁴ Regionkommittén, 23-2008.

⁵ Nordregio (2004): Mountain areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU Member states, acceding and other European countries.

- F. Vissa faktorer (som marklutning, höjdskillnader, svårtillgänglighet, tillväxtfaktorer, kortare tillväxtperioder, lägre markklassificering, väderlek och klimat) gör att bergsregioner skiljer sig från andra landskapsformer i Europeiska unionen och är i flera avseenden ”missgynnade” på grund av varaktiga naturbetingade nackdelar. I vissa bergsregioner leder detta till en progressiv ökenspridning och minskad jordbruksproduktion.
- G. Bergsregioner (särskilt höga och medelhöga bergsområden) har en potential och kan tjäna som föredömen på områden som tillverkning av kvalitetsprodukter, högkvalificerade tjänster samt rekreationsområden. Denna potential kan utnyttjas hållbart endast genom att använda resurser och traditioner integrerat och långsiktigt.
- H. I bergsregionerna (särskilt i höga och medelhöga bergsområden) framställs djurprodukter som kännetecknas av mycket hög kvalitet, och vid denna framställning utnyttjas i stor utsträckning hållbara naturresurser, betesmarker, särskilt anpassade betesväxter och även traditionella tekniker.
- I. Bergsregioner (framför allt höga och medelhöga bergsområden) är ”mångfunktionella” livsmiljöer där närings- och jordbruksverksamhet utövas i ett nära samspel med sociala, kulturella och ekologiska faktorer. Därför är det nödvändigt att bevilja dessa regioner lämpligt finansiellt stöd.
- J. På grund av varaktiga strukturella nackdelar är jordbruket i bergsregioner särskilt känsligt för konjunktursvängningar och på lång sikt beroende av att produktionsprocessen diversifieras och specialiseras.
- K. Genom Alpkonventionen och Karpatkonventionen finns det redan europeiska rättsinstrument som skyddar vissa bergsregioner, och därmed viktiga instrument för en heltäckande politik för bergsregioner, men det återstår att ratificera och genomföra dem.
- L. Jordbruk, skogsbruk och betesmarker i bergsregioner, som ofta fyller flera funktioner, är ett exempel på ekologisk balans som bör beaktas.
- M. De flesta jordbruksföretag i bergsregionerna är familjeföretag som löper en större ekonomisk risk.
1. Europaparlamentet påpekar att bergsregioner (särskilt höga och medelhöga bergsområden) behandlas mycket olika av medlemsstaterna. Åtgärderna präglas inte av ett helhetstänkande, utan inriktas helt på utvecklingen i enskilda sektorer. Det saknas en integrerad ram på EU nivå, av den typ som till exempel omfattar den europeiska havspolitik.
 2. Europaparlamentet understryker att det i artikel 158 (sammanhållningspolitiken) i EG-fördraget, i dess lydelsen enligt Lissabonfördraget, fastställs att bergsregionerna trots mångfalden i dessa områden lider av naturbetingade nackdelar av permanent slag, och med detta i åtanke ber parlamentet om att speciell hänsyn tas till dessa regioner. Parlamentet beklagar emellertid att kommissionen ännu inte har kunnat upprätta en

omfattande strategi för effektivt stöd till bergsregioner och andra regioner som har permanenta naturliga nackdelar, trots att detta många gånger har begärts av parlamentet.

3. Europaparlamentet betonar behovet av en bra samordning av de olika typerna av gemenskapspolitik för att säkra en harmonisk utveckling, särskilt i regioner såsom bergsregioner, som har permanenta naturliga nackdelar. Parlamentet ställer sig i detta sammanhang tvivlande till nyttan i att åtskilja gemenskapens sammanhållningspolitik från landsbygdsutvecklingen under den aktuella programplaneringsperioden 2007–2013 (på grund av integreringen av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) i den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)). Parlamentet anser att denna nya strategi behöver kontrolleras nog så att man utvärderar dess påverkan på den regionala utvecklingen.
4. Europaparlamentet påpekar att bergsregioner har nackdelar som gör jordbruket mer svåränpassat till konkurrensvillkoren och som leder till merkostnader. Därför kan detta jordbruk inte producera mycket konkurrenskraftiga produkter till ett lågt pris.
5. Europaparlamentet föreslår med anledning av den grönbok om territoriell sammanhållning som kommer att antas på hösten 2008, och i överensstämmelse med målen i den territoriella agendan och utvecklingsprogrammet för det europeiska området, att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna antar en territoriell strategi för att ta itu med de olika problemen i bergsområden och för in sådana åtgärder i framtida ramdirektiv för strukturfonderna.
6. Europaparlamentet önskar att kommissionen utvecklar en verklig övergripande EU-strategi för bergsregioner, och anser att offentliggörandet av en grönbok om bergsregioner är ett viktigt första steg i denna riktning. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett omfattande offentligt samråd med regionala och lokala myndigheter, socioekonomiska aktörer och miljöaktörer, samt nationella och europeiska föreningar som företrädare regionala myndigheter i bergsregioner, för att bättre kunna kartlägga situationen i dessa regioner.
7. Europaparlamentet välkomnar grönboken om territoriell sammanhållning som en utgångspunkt för hur de olika geografiska områdena i Europeiska unionen bör behandlas, och efterlyser i samband med detta en gemensam jordbrukspolitik som består av en första och en andra pelare så att de ekonomiska ramarna kan anpassas till de internationella utmaningarna i EU på ett sådant sätt att ett mångfunktionellt jordbruk kan bedrivas i bergsregionerna. För detta behövs även de instrument som är knutna till produktionen, inklusive mjölktransporter.
8. Samtidigt uppmanar Europaparlamentet kommissionen att inom ramen för sina befogenheter, inom sex månader efter att denna resolution antagits, utarbeta en integrerad EU-strategi för hållbar utveckling och användning av resurser i bergsregioner (EU-strategi för bergsregioner). Parlamentet kräver vidare att nationella handlingsprogram med konkreta genomförandeåtgärder utarbetas med denna strategi som utgångspunkt efter samråd med regionala myndigheter och företrädare för civilsamhället, som känner till och företräder de lokala förhållandena och behoven (exempelvis de olika

bergsmassivformerna). I samband med detta ska hänsyn tas till redan befintliga regionala initiativ¹.

9. Europaparlamentet betonar att avgränsningen av bergsregionerna är en viktig förutsättning för mer kraftfullt riktade åtgärder från medlemsstaternas sida baserat på områdenas aktuella gränser, framför allt för jordbruket i bergsregionerna och för behovet av en lämplig differentiering av dessa områden utifrån deras grad av naturbetingade nackdelar.
10. I syfte att främja kunskapsöverföring och innovation kräver Europaparlamentet att kommissionen ska sammanställa alla EU-finansierade program och projekt som berör bergsregioner.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i samband med ESPON:s (observationsorgan i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering) arbetsprogram, att särskilt uppmärksamma situationen i regioner som har permanenta naturliga nackdelar, såsom bergsregioner. Parlamentet anser att en ordentlig och grundlig kännedom om bergsregionernas situation är avgörande för att kunna upprätta differentierade åtgärder som bättre hanterar problemen i dessa regioner.
12. Europaparlamentet framhåller att jordbruket i bergsregioner utgör en betydelsefull faktor för produktionen och för ett sektorsövergripande bevarande och utnyttjande av landskapet samt som mångfunktionell grund för andra näringsgrenar och som ett inslag som format traditionella kulturlandskap och samhällsformer.
13. Europaparlamentet påpekar att många bergsregioner är attraktiva turistmål och utsätts därför för ett urbaniseringstryck, samtidigt som de har ett ansvar för att bevara det traditionella landskap som förlorar den jordbrukskaraktär, skönhet och det värde som är av största betydelse för ekosystemet.
14. Europaparlamentet konstaterar att jordbruk i bergsregioner (framför allt i höga och medelhöga bergsområden) av naturbetingade orsaker och risker kräver större insatser (bland annat i form av hög arbetsintensitet och behovet av manuellt arbete) och ger upphov till högre kostnader (bland annat behov av särskilda maskiner och höga transportkostnader).
15. Europaparlamentet kräver att man i framtida reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken specifikt och på ett kraftfullare sätt ska ta hänsyn till den mångfunktionalitet som jordbruket i bergsregionerna uppvisar genom att anpassa ramdirektiven för landsbygdsutveckling och de nationella programmen till bergsjordbrukarnas roll som rena producenter och även som ekonomiska pionjärer för andra sektorer. Det bör även skapas möjligheter till synergisamarbete (exempelvis finansiering av program för ekoturism, marknadsföring av kvalitetsprodukter osv.). Parlamentet framhåller framför allt behovet av ekonomisk kompensation för ekologisk jordbruksproduktion i bergsregioner.

¹ Framtidsområde i delstaten Tirol, Österrike.

16. Europaparlamentet lovordar det arbete som utförs av jordbrukare i bergsområden. Parlamentet konstaterar att förutsättningarna för jordbruket i bergsregioner (framför allt möjligheten att få extra inkomster, balansen mellan arbete och familj samt möjligheten till familjebildning) inte får försvåras genom byråkrati, utan måste förbättras genom samordnade sektorpolitiska åtgärder. När det gäller befintliga och framtida föreskrifter (framför allt om registreringsplikt) inom ramen för initiativet om bättre lagstiftning uppmanas kommissionen och ansvariga kommittéer (kommittéförfarandet) att granska och underlätta en omfattande förenkling av förvaltningsförfarandena.
17. Europaparlamentet betonar att kompensationsbidrag till bergsregioner (framför allt höga och medelhöga bergsområden) även i fortsättningen endast ska användas för att kompensera för varaktiga naturbetingade nackdelar och merkostnader kopplade till svårigheter att bedriva jordbruk. Sådana betalningar är motiverade även på längre sikt, eftersom det saknas alternativa produktionsmöjligheter. Om stödet frikopplas fullständigt skulle det leda till en systematisk minskning av verksamheten inom alla sektorer. Parlamentet betonar att bergsregionernas behov inte kan täckas endast genom finansiering från fonden för landsbygdsutveckling.
18. Europaparlamentet kräver ökat stöd till yngre jordbrukare och att lika möjligheter för kvinnor och män främjas (särskilt genom åtgärder som underlättar familjelivet, bestämmelser om hel- och deltidsarbete, olika former av lönesubventioner, bisysslor, balansen mellan arbete och familj samt möjligheten till familjebildning). Dessa faktorer är av avgörande betydelse. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med de berörda parterna utarbeta strategier inom ramen för reflektionerna och projekten om ”flexicurity”.
19. Europaparlamentet kräver att den demografiska jämvikten ska bevaras i områden som ofta har problem med att befolkningen flyttar därifrån.
20. Europaparlamentet är övertygat om betydelsen av att bibehålla en tillräcklig befolkningstäthet i bergsregionerna och om behovet av åtgärder för att bekämpa ökenspridning och för att locka nya människor.
21. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera en hög nivå på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, att förbättra tillgängligheten och samtrafiken i bergsområden samt att förse dessa regioner med nödvändig infrastruktur, särskilt inom områdena passagerar- och godstransporter, utbildning, kunskapsekonomi och kommunikation (inbegripet bredbandsuppkoppling), för att underlätta förbindelser till marknader i bergsområden och stadsområden. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att främja offentlig-privata partnerskap för att uppnå dessa mål.
22. Europaparlamentet betonar att producentgrupper, jordbrukskooperativ, gemensamma marknadsföringsinitiativ från jordbrukare och sektorsövergripande partnerskap, som genom en integrerad utvecklingssyn (exempelvis Leadergrupper) ger ett mervärde i regionerna och i linje med hållbara driftskoncept bidrar till en mer inkomstrelevant positionering av jordbruksproduktion på marknaderna och därför bör erhålla ett ökat stöd.

23. Europaparlamentet kräver ett särskilt ekonomiskt stöd till mejerisektorn ((mjölkföretag och mjölkförädlingsföretag), som spelar en central roll i bergsregioner (särskilt i höga och medelhöga bergsområden) där det saknas alternativ produktion. Inom ramen för reformen av mjölkkvoterna kräver parlamentet en strategi som låter bergsregionerna ”mjuklanda”, samt kompletterande åtgärder (särskilda betalningar) för att lindra de negativa följderna. Detta skapar möjligheter att inleda anpassningsprocesser som bevarar grunden för att bedriva jordbruk. Ytterligare medel ska ställas till förfogande från första pelaren, särskilt i form av en mjölkkopremie.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med betoning på stöd till ett hållbart och anpassat jordbruk i bergsregioner införa ett extra hektarbidrag för ekologiskt jordbruk och extensivt betande samt stöd till investeringar i artspecifika djurhållningsanläggningar.
25. Europaparlamentet påminner om att företagen i bergsregioner tillverkar kvalitetsprodukter genom att tillämpa traditionella kunskaper och tillverkningsmetoder på ett modernt sätt. Dessa företag är av största betydelse för sysselsättningen och bör därför införlivas i EU:s stödsystem.
26. Till följd av de ökade kostnaderna och den ökade arbetsinsatsen, särskilt vid leverans av mjölk och mjölkprodukter från och till dalar, kräver Europaparlamentet att det ska vidtas särskilda stödåtgärder. Parlamentet kräver att det ska införas en mjölkkopremie i bergsregioner.
27. Europaparlamentet betonar att traditionella (kvalitets)produkter är viktiga för många sektorer. Parlamentet kräver att EU-strategin för bergsregioner ska inbegripa åtgärder för att skydda och främja dessa produkter respektive deras tillverkningsmetoder och certifiering (såsom enligt rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel¹ och rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel²) samt för att skydda produkterna mot imitationer. Parlamentet kräver att det i EU:s stödprogram ska införas en särskild bestämmelse för möjligheten till stöd för livsmedel av hög kvalitet (exempelvis ost från fäbods- och gårdsmejerier med egen osttillverkning samt kvalitetskött).
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hjälpa jordbrukssammanslutningar och lokalsamhällen att införa en regional kvalitetsmärkning i enlighet med punkt 14. Hjälpen bör ges i form av förbättrad information och lämplig utbildning för jordbrukare och lokala livsmedelsproducenter samt i form av finansiellt stöd för att inrätta lokala livsmedelsprocessindustrier och i form av lanseringskampanjer. Europaparlamentet kräver att en fond inrättas till stöd för mindre gynnade områden (däribland bergsregioner). Fonden kan finansieras bland annat med medel från andra pelaren som förblivit outnyttjade på grund av utebliven nationell samfinansiering.

¹ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

² EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

29. Europaparlamentet kräver att en fond inrättas till stöd för mindre gynnade områden (däribland bergsregioner). Fonden kan finansieras bland annat med medel från andra pelaren som förblivit outnyttjade på grund av utebliven nationell samfinansiering.
30. Europaparlamentet kräver att bergsregioner garanteras riktat speciellt ekonomiskt stöd genom artikel 69 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare¹, att de får en konkret, obyråkratisk tillgång till detta stöd och att gränsen för kvarhållna medel enligt artikel 69 höjs till 20 procent.
31. Europaparlamentet påminner om att bergsregioner kan tillhandahålla jordbruksprodukter av hög kvalitet, bidra till en större bredd av jordbruksprodukterna på EU:s marknad, bibehålla vissa djur- och växtarter, bevara traditioner, industriverksamhet och turistnäring. Bergsregionerna kan även bidra till att bekämpa klimatförändringarna genom att skydda den biologiska mångfalden och minska koldioxidutsläppen med hjälp av permanenta ängsmarker och skogar. Ett hållbart skogsbruk kommer att möjliggöra energiproduktion med hjälp av träflis.
32. Djuravel och djurhållning i bergsregioner – framför allt av alla ursprungsraser – har särskilda behov. Europaparlamentet kräver med hänsyn till de rådande riskerna och begränsningarna att dessa behov beaktas då bestämmelser om djurhälsa, djurskydd och avelsstöd (avelsprogram, bokföring av hjordar, resultatkontroll osv.) utformas.
33. Europaparlamentet betonar med eftertryck att kommissionen genom sina åtgärder inom ramen för konkurrenspolitiken och internationell handel påverkar bergsregionernas utveckling. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att vid framtida anpassningar – särskilt inom ramen för WTO-förhandlingarna – på ett målinriktat och mer behovsanpassat sätt beakta behoven i dessa områden, när det gäller flexibiliteten i samband med bestämmelserna för statligt stöd och när det gäller att ta hänsyn till tjänster av allmänt intresse inom ramen för konkurrensrätten.
34. Europaparlamentet kräver att man särskilt ska uppmärksamma djuravel i de bergsregioner som har drabbats av skogsbränder då dessa områden endast i begränsad utsträckning och under iakttagande av största försiktighet kan användas som betesmark under de närmaste fem åren.
35. Europaparlamentet kräver att man inom ramen för ”strategin” särskilt beaktar bergsregionernas typiska landskapsformer (alpängar, skyddande skogar, höga och medelhöga bergsmassiv, ängar och områden med stort naturvärde) och fastställer incitament för att skydda alpängar, betesmarker, skogsområden och andra missgynnade, känsliga områden samt även principer för ett hållbart utnyttjande av dessa, för att bidra till att områdena värdesätts, regenereras och skyddas från erosion och till att vattnet utnyttjas på ett rationellt sätt, och för att förebygga oönskade fenomen (särskilt att betesmark inte längre används till bete, med påföljande förvildning, eller överbetning).

¹ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

36. Mot bakgrund av bevarandet av den biologiska mångfalden understryker Europaparlamentet att det är nödvändigt att upprätta databaser för att bevara ursprungliga växt- och djurarters genmaterial, särskilt naturaliserade avelsdjur och floran i bergsregionerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om och hur initiativ från en internationell handlingsplan kan inledas.
37. Europaparlamentet betonar att i vissa av EU:s bergsregioner, framför allt i de nya medlemsstaterna, växer problemet med avfolkning och minskad social aktivitet bland den bofasta befolkningen i dessa områden, och dessa regioner hotas dessutom av en stagnation eller t.o.m. nedläggning av jordbruksverksamheten, vilket troligtvis skulle leda till ett förändrat landskap och förändrade ekosystem.
38. Europaparlamentet betonar att vallpremien har stor betydelse för bevarandet av jordbruksverksamhet i bergsregioner och därför måste fortsätta.
39. Europaparlamentet framhåller vikten av att en långsiktig strategi tas fram för skogsbruket, där man beaktar klimatförändringens effekter, det ekologiska kretsloppet och skogsbiotopens naturliga struktur och inrättar mekanismer för att undvika och bekämpa kriser och som kompensation för deras följder (exempelvis efter storm) och incitament till integrerat skogsbruk. Parlamentet framhåller möjligheten att man på ett hållbart sätt på lokalnivå omvandlar och höjer anseendet på trä och träprodukter från bergsregioner (i egenskap av kvalitetsprodukter med låga transportkostnader och därmed minskade koldioxidutsläpp, byggmaterial och andra generationens biobränslen).
40. Europaparlamentet understryker vikten av frågan om vattenförvaltning i bergsregioner, och uppmanar kommissionen att uppmuntra lokala och regionala myndigheter att skapa lojalitet mellan användare uppströms och nedströms, och att även genom lämpliga finansieringssätt stödja ett hållbart utnyttjande av vattenresurserna i dessa områden.
41. Europaparlamentet betonar att bergsregioner är särskilt sårbara för klimatförändringarnas följder, och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och behöriga regionala och lokala myndigheter att verka för ett omedelbart genomförande av skyddsåtgärder mot naturkatastrofer, särskilt skogsbränder, i dessa regioner.
42. Europaparlamentet påpekar att bergsregioner kräver nya sätt att skydda områden mot översvämningar (med betoning på förebyggande av översvämningar), samtidigt som jordbrukare och skogsbrukare kan bidra till översvämningförebyggande åtgärder genom de direkta arealstöd som de får via den gemensamma jordbrukspolitik.
43. Europaparlamentet påpekar att ett grundligt och omfattande skydd mot erosion för jord, byggnader och bevarande av vattenförande lager måste ingå i jordbruks- och skogsbruksrutinerna för att minimera risken för översvämningar och markerosion och förhindra torka och skogsbränder, och även i syfte att öka mängden grundvatten och ytvatten på landsbygden.
44. Europaparlamentet framhåller att det är särskilt viktigt att värna om löv- och barrskogsbestånd eftersom dessa har betydelse för näringslivet, som rekreationsområden

och som biotoper. Ett icke hållbart skogsbruk ger upphov till ekologiska hot och säkerhetsrisker (såsom stenras och jordskred), som kräver att åtgärder vidtas.

45. Europaparlamentet påminner om förslaget i punkt 15 i sin resolution av den 16 februari 2006 om att man bör sträva efter att främja en uppdelning mellan betesmarker och skogsområden i bergsregioner. Samtidigt är det motiverat av säkerhetsskäl att införa ett krav på att endast vägarna får användas.¹
46. Europaparlamentet påminner om att bergsområden utgör naturliga barriärer, och ofta även nationella barriärer, och att det därför är viktigt med gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete. Detta behöver även främjas för att hantera gemensamma problem som klimatförändringar, epizootier och förlust av biologisk mångfald.
47. Europaparlamentet välkomnar insatserna för att främja ett hållbart turistväsende och genom nya hållbara och samtidigt traditionella fritids- och idrottsaktiviteter med hänsyn till dessa områdens särdrag effektivt utnyttja den ”entreprenörsfördel” som naturen utgör. Parlamentet betonar vidare att människor som vistas i naturen kan bidra till sin egen hälsa genom att behandla naturen med respekt.
48. Europaparlamentet uppmanar till bättre samordning av landsbygdsutveckling och strukturstöd och utvecklingen av gemensamma program.
49. Europaparlamentet begär att landsbygdsutvecklingen och strukturstödet ska kombineras och att enhetliga program ska utvecklas.
50. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att utforma en integrerad strategi för beslutsfattande och administrativa förfaranden såsom regional planering, tillstånd för byggprojekt och renovering av bostäder genom rutiner i samband med miljö, kulturarv och stadsplanering, i syfte att säkra en hållbar utveckling i bergsregioner. Parlamentet rekommenderar att bergsregionernas potential utnyttjas för att främja omfattande utveckling av turism och innovativ markförvaltning och uppmuntrar därför till lokala och decentraliserade initiativ samt till samarbete mellan bergsregionerna.
51. Europaparlamentet framhåller att brandrisk, erosion, förlust av den biologiska mångfalden och förvildning av områden som är olämpliga för jordbruk och tillverkning kan förebyggas genom skogsvård, hållbar jakt och hållbart fiske m.m.
52. Europaparlamentet framhåller bergsregionernas (framför allt höga och medelhöga bergsområden) betydelse på områdena naturskydd, biologisk mångfald och vård av livsmiljöer. Parlamentet betonar emellertid särskilt att det är nödvändigt att höja anseendet för jord- och skogsbruk i ”Natura 2000”-områden och naturskyddsområden, och kräver ett förstärkt förbund mellan dessa områden genom införandet av en minimistandard för ekologiska kompensationsområden i jordbruksregioner (eventuellt 5 procent).

¹ Se punkt 15 i ovannämnda resolution av den 16 februari 2006.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till fullo verka för att bergsregioner förtecknas som världs naturarv och att utnyttja sina internationella möjligheter att skydda bergsregioner.
54. Europaparlamentet framhåller den unika förekomsten av vatten och källvatten i bergsområden, som kan tjäna som hållbara källor för bevattning, dricksvatten, energiproduktion och hälsoturism. Parlamentet betonar med eftertryck den nödvändiga solidariteten mellan områden som ligger uppströms och nedströms vid förvaltningen av denna förekomst. Parlamentet lyfter i detta sammanhang fram nödvändigheten av att genom samarbete utarbeta lösningar för hur vattentillgångarna ska användas ”från källa till dal”, något som även är viktigt för att undvika eventuella konflikter.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att driva på genomförandet av Alpkonventionens protokoll om jordbruk i bergsregioner i nära samarbete med Alpkonventionens institutioner, att på bästa möjliga sätt stödja sammankopplingen av jordbruket i bergsregionerna med andra politikområden och i detta sammanhang vidta de steg som krävs för att se till att alla protokoll till Alpkonventionen som ännu inte har införlivats med gemenskapens regelverk ingås och att EU biträder Karpatkonventionen som avtalspart.
56. Europaparlamentet betonar de frivilliga insatsernas betydelse för tjänstesektorn och för det kulturella och ekologiska arvet i bergsområdena. Här avses särskilt bergräddning, katastrofskydd och välgörenhetsorganisationer.
57. Europaparlamentet lovordar det arbete som utförs av organisationer och forskningsinstitut som engagerar sig för bergsregionerna och betonar att man måste utnyttja deras expertis och motivation vid utarbetandet av en EU-strategi för bergsregioner och liknande åtgärder.
58. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att främja möjligheterna till yrkesutbildning och fortbildning och – inom ramen för diversifieringen av yrkesmässig förmåga och yrkesmöjligheter – initiativ och projekt för livslångt lärande.
59. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att investera i lokala, avancerade utbildningscentrum för jordbruksekonomi i bergsområden, så att man utbildar yrkesmän med förmåga att bedriva verksamhet i en bergsmiljö, skydda marken och utveckla jordbruket.
60. Europaparlamentet kräver att särskild uppmärksamhet ägnas åt att det öppna landskapet bevaras, att infrastrukturer i otillgängliga bergsregioner moderniseras, att den digitala klyftan överbryggs och att rönen från ramprogrammen för forskning görs tillgängliga (exempelvis för e-demokrati).
61. Europaparlamentet betonar att det behövs effektiva tjänster i närområdet för att befolkningsnivåerna och konkurrenskraften ska kunna upprätthållas. Parlamentet kräver att lokala organ ska få särskilt stöd för att tillhandahålla tjänster i allmänhetens intresse.

62. Europaparlamentet framhåller vikten av att satsa på hållbara lösningar för samfärdseln. Här krävs en integrerad strategi för att samordna transnationella behov (genomfartsresor, vägkorridorer) med lokala behov (exempelvis stadstrafik och att kunna ta sig till områden på mycket olika höjd).
63. Europaparlamentet kräver att bergsregioner får stöd för att hantera trafikbelastning, bullerskydd och landskapsvård genom åtgärder enligt principen ”bort från vägnätet”, så att man på detta sätt skapar en grund för livskvalitet och hållbar turism. Detta kan exempelvis ske genom att utöka de ”känsliga områdena” i ”vägavgiftsdirektivet”¹.
64. Europaparlamentet betonar den betydelse som ”gränsområdet” mellan slätter och bergsregioner har när det gäller att tillhandahålla privata och offentliga infrastrukturinrättningar och tjänster på hög nivå (exempelvis universitet, flygplatser och sjukhus). Parlamentet kräver stöd för att göra det lättare att ta sig till dessa inrättningar, särskilt med allmänna kommunikationsmedel.
65. Europaparlamentet framhåller att bergsområden utnyttjar ett flertal mycket olikartade energikällor på ett intelligent sätt. De kan därför vara ett föredöme på områden som diversifierad energiförbrukning, energisnåla byggmetoder och andra generationens biobränslen. Ytterligare forskningsprojekt med sådan inriktning måste stödjas. Parlamentet betonar emellertid att utvecklandet av andra generationens biobränslen inte får leda till konkurrens mellan de områden som är avsedda för produktion av dessa bränslen (trädesåkrar, lågskog osv.) och områden som används som betesmarker.
66. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna förbättrar strukturen och rutinerna för ekonomiskt stöd till förmån för utvecklingen i bergsregioner och samtidigt förenklar administrativa rutiner och tillgången till resurser för att stödja skydd och hållbart utnyttjande av områdets tillgångar: kulturarv, naturresurser och mänskliga resurser.
67. Europaparlamentet anser att ett hållbart, modernt och multifunktionellt jordbruk är nödvändigt för att skydda övrig verksamhet, såsom utvecklingen av biobränsle och landsbygdsturism vilket ökar inkomsterna för den lokala befolkningen, och uppmanar kommissionen och rådet att i den gemensamma jordbrukspolitiken och i regionalpolitiken särskilt beakta bergsregionernas behov: ankomst av nya jordbrukare, kompensation för extra kostnader i samband med problem med tillgänglighet, till exempel med avseende på uppsamling av mjölk, upprätthållande av tjänster i landsbygdsområden, utveckling av transportinfrastruktur etc.
68. Europaparlamentet påpekar att berg och glaciärer på grund av sina topografiska särdrag och strukturella nackdelar är utsatta för klimatförändringar. Men de är också potentiella ”testlaboratorier” för tekniska innovationer på klimatområdet som följer naturens egna principer (se även KOM(2007)0345). Kommissionen uppmanas att utarbeta en differentierad klimatstrategi för bergsregioner och grunda denna på befintlig kunskap

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/38/EG av den 17 maj 2006 om ändring av direktiv 1999/62/EG om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (EUT L 157, 9.6.2006, s. 8).

(exempelvis Alp- och Karpatkonventionen). Parlamentet begär att forskning ska bedrivas och att övergångsåtgärder ska vidtas på detta område.

69. Europaparlamentet kräver att bergsregioner och missgynnade områden ska samordnas funktionellt med den gemensamma jordbrukspolitiken och den andra pelaren – landsbygdsutveckling.
70. Europaparlamentet betonar att ett hållbart jordbruk och utvecklingen av bergsregionerna är av stor betydelse för befolkningen, inte endast i dessa regioner utan även i angränsande regioner (exempelvis på slätterna), och att EU-strategin för bergsregioner även bör påverka hållbarheten i dessa angränsande regioner när det gäller vattenförsörjning, stabil miljö, biologisk mångfald, välbalanserad befolkningsfördelning och kulturell mångfald. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av EU-strategin för bergsregioner undersöka hur redan befintliga initiativ för att integrera bergsregioner och angränsande regioner med fördel kan införlivas i strategin.
71. Europaparlamentet uppdrar åt utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att följa upp behandlingen av denna resolution i rådet och kommissionen.
72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Bergsregioner som unik livsmiljö

Omkring 19 procent av Europas invånare lever eller arbetar i bergsregioner.

Dessa bergsregioner utgör en unik livsmiljö för människor, djur och växter. Den mänskliga tillvarons alla aspekter ingår här i ett mycket nära samspel med naturens egen balans och rytm. Bergsområden är mångfunktionella livsmiljöer.

Detta innebär att bergsregioner präglas av ett stort antal naturliga egenskaper: mer eller mindre brant lutning, väderlek, erosion, höjdskillnader, hög höjd, klippighet och så vidare.

Detta får konsekvenser.

För det första gör dessa egenskaper att bergsregionerna skiljer sig tydligt från andra landskapsformer i EU, exempelvis havs- och kustområden. De senare är emellertid delvis föremål för särskild, skräddarsydd omsorg genom tydligt utformade politiska och ekonomiska strategier.

För det andra medför dessa egenskaper att bergsregioner är ”missgynnade” i många avseenden. Försvårade produktionsförhållanden för jordbruket, ökade transportkostnader på grund av sluttande mark och höjdskillnader, strukturella brister i transport- och kommunikationsnät samt en tids- och resurskrävande person- och godstrafik är bara några uttryck som detta ”fenomen” tar sig. Detta påverkar samtliga näringsgrenar (handel, turism, hantverk, jordbruk m.m.) och präglar människornas vardag.

Bergsregionerna är mångfunktionella, unika och missgynnade. Samtidigt har de egenskaper som utgör potentiella konkurrensfördelar eller som på vissa områden låter bergsregionerna framstå som föredömen för andra regioner. Hit hör exempelvis den goda tillgången på traditionella kunskaper och tillverkningsmetoder (för kvalitetsprodukter m.m.), och att naturupplevelser och turism främjas genom att skogar och ängar brukas och används på ett hållbart sätt. Hit hör behovet av att använda teknik som är både miljövänlig och kostnadseffektiv, till exempel spårbundna trafiklösningar och nya, klimatvänliga förfaranden. Hit hör också ”samarbetsandan” på det sociala området (frivilliga insatser, skydd av bergslandskap) och på andra områden (klusterbildning, kooperativ). Men dessa fördelar är i samma utsträckning som nackdelarna ett uttryck för bergsregionernas stora känslighet som naturlig livsmiljö. Det gör att resursutnyttjandet måste ske hållbart, långsiktigt och i harmoni med naturen – vilket gäller såväl åtgärder för att uppväga regionernas nackdelar som exploatering och bruk av regionernas potentiellt starka sidor.

Det behövs en övergripande strategi för Europas bergsregioner

De bestämmelser som berör Europas bergsregioner är lika många och olikartade som EU:s medlemsstater. I bästa fall tillämpas ett lappverk av olika sektorinriktade politiska åtgärder. Det förhindrar visserligen inte den nödvändiga hållbarhet och långsiktighet i åtgärderna som beskrivits ovan, men å andra sidan främjas detta mål inte heller optimalt.

Det rör sig om bestämmelser och stödåtgärder som alla bergsregioner hittills inte omfattats av, eller som är anpassade till behoven i hela gemenskapen och inte effektivt kompletterar varandra.

Vi lever i en tid då den globala konkurrensen hårdnar och vi ställs inför demografiska och ekologiska utmaningar. Vi har i det läget inte råd att låta några resurser gå till spillo.

I stället behövs en ändamålsenlig struktur för att kombinera lagstiftning med stödåtgärder på det sätt som är bäst ägnat att hjälpa Europas bergsregioner i arbetet med att utveckla en hållbar konkurrenskraft för framtiden.

Här krävs vaksamhet så att man inte byter ut de strukturer eller fonder som fungerar och på så vis orsakar oönskade och dyrbara ”utträngningseffekter”. Det handlar snarare om att för bergsregionernas räkning aktivera och samordna det mervärde som EU utgör samtidigt som subsidiaritetsprincipen värnas.

Ovanstående överväganden har övertygat föredraganden om att det bästa stöd som EU kan ge sina bergsregioner är att utarbeta en övergripande ”strategi för hållbar utveckling och resursutnyttjande i bergsregioner”, där man konstruktivt tar till vara sådana program som visat sig framgångsrika.

Framgångsrecept måste bibehållas

I bergsregioner är strukturella brister och naturbetingade nackdelar de faktorer som starkast påverkar enskilda jordbrukares och företagares produktionsförhållanden. Detta påverkar inte enbart dessa yrkesgruppers levnadsstandard, utan får också direkta följder för vilka yrkesbanor som ungdomar finner lockande, för den demografiska utvecklingen och även för naturskyddet och för andra näringsgrenar i regionen.

Människovärdiga produktionsförhållanden och en avkastning som det går att leva på är startpunkten för en hel kedja av ekonomiska och sociala faktorer som i dessa regioner är mycket starkt sammanlänkade. Detta gäller för övrigt även de faktorer som påverkar människors livsvillkor parallellt med de egentliga produktionsförhållandena, exempelvis tjänsteutbud och transportnät.

Föredraganden påpekar vidare att man även i framtiden måste bibehålla etablerade bestämmelser och stödåtgärder som har visat sig bidra till att bevara eller förbättra produktions- och levnadsförhållandena.

Jordbruket: Bergsregionernas pulsåder, både förr och nu

Bergsregionernas invånare har sedan urminnes tider haft sin utkomst på sluttningar och ängar

i dessa områden, i harmoni med naturen och under mycket hårda förhållanden. Lutning, höjdskillnader, svårtillgänglighet, tillväxtsång och väderlek försvårar odling och förädling. För den blygsamma levnadsstandard som regionernas invånare har uppnått har de fått kämpa hårt.

Denna bokstavligen pastoraliska utkomst har inte bara gett jordbrukarna i bergsregionerna den minimala avkastning som utgjort deras dagliga bröd, utan bidrar också, för som nu, till att bevara och vårda ytterst varierade landskapsformer som alpängar och skogar. Jordbruket spelar alltså inte bara en ekonomisk roll, utan utgör också en bas för andra näringsgrenar som kan dra nytta av bergsregionernas biologiska rikedom och varierade terräng.

Vidare spelar i dag traditionella produkter och produktionsmetoder en central roll för handel, turismväsende, export och hantverksföretag. Samtidigt bidrar de till att kunskap och kulturell identitet bevaras.

Direkt eller indirekt är jordbruket en överlevnadsfaktor för ett flertal sektorer. Åtgärder till stöd för jordbruket är därför inte ett uttryck för ”nostalgi”, utan helt avgörande för att främja sysselsättning, tillväxt och hållbar utveckling i dessa regioner.

Därför vill föredraganden med eftertryck framhålla att dessa överväganden blir särskilt betydelsefulla i ljuset av framtida förändringar i den gemensamma jordbrukspolitiken och därmed sammanhängande åtgärder, i synnerhet debatten om mjölkkvoter och stödet till yngre jordbrukare. Även i framtiden behöver jordbruket i bergsregioner en hjälpsam hand i form av kompensationsbetalningar, stöd till kvalitetsprodukter och lämplig lagstiftning.

Bergsregioner: andra viktiga aspekter

Bergsregionernas naturbetingade svårigheter kommer inte enbart till uttryck i jordbruket, utan präglar vardagen i dessa regioner på många olika sätt genom att de påverkar andra viktiga utvecklingsfaktorer. Några exempel:

Hållbart utnyttjande av naturen – utnyttjande dels i form av jordbruk, dels i många andra verksamheter med natur- och viltvårdskaraktär (exempelvis skogsbruk, jakt och fiske).

Transportnätet spelar en viktig roll då varor och personer ska fraktas mellan bergsområden och låglänt terräng, och för att förbinda områdena med mer avlägsna, icke kuperade regioner och städer. Här är det viktigt att värna om miljön och möjligheten till långsiktigt naturutnyttjande genom att tillämpa kostnadseffektiva, miljövänliga lösningar (som principen ”bort från vägnätet”).

Internet och kommunikationsnät blir allt viktigare för dessa decentraliserade regioner. Detta gäller särskilt för de företag som är verksamma där och som, i denna digitala tid, i allt större utsträckning bedriver sin verksamhet via Internet.

Kommunala och lokala tjänster ingår i samlingsbegreppet ”tjänster i allmänhetens intresse”. Den förändrade åldersstrukturen hos bergsregionernas invånare gör att dessa tjänster blir allt viktigare för att ge både äldre och yngre generationer möjlighet till en värdig försörjning. Här måste särskilda hjälpinsatser riktas till kommunerna, i form av ekonomiskt stöd och lösningar som kan genomföras lokalt.

Hållbara sociala trygghetssystem i form av väl utbyggda frivilliga hjälpinsatser i allmänhetens intresse, som parallellt med offentliga organ tillhandahåller tjänster och socialt stöd.

Detta är jämte jordbruket de nyckelområden som möjliggör en hållbar utveckling i bergsregionerna. Föredraganden anser att de ovannämnda naturbetingade faktorerna gör att nyckelområden som dessa inte heller i framtiden kan klara sig utan ett lämpligt stöd, i form av såväl pengar som lagstiftning. Sådana stödåtgärder måste emellertid kompletteras med strategier som förstärker och framgångsrikt utnyttjar de konkurrensfördelar som finns hos dessa områden (framför allt kvalitetsprodukter och ett hållbart turistväsende).

Det krävs följaktligen en övergripande strategi av den typ som tidigare efterlysts och som beaktar den senaste, framtidsorienterade utvecklingen.

Införliva det nya

De globala trenderna påverkar även bergsregionerna. Därför är det mycket viktigt att dessa regioners behov beaktas i god tid, så att nackdelar kan övervinnas och fördelar utnyttjas på ett hållbart sätt. Bland dessa trender märks främst behovet av att skapa en innovationsvänlig miljö för att dra nytta av befintlig kunskap och utveckla nya lösningar. Behovet av utbildnings- och fortbildningsmöjligheter kommer därigenom att öka. Anpassningen till ändrade klimatförhållanden kommer att drabba känsliga bergsregioner med stor biologisk mångfald särskilt hårt. Även dessa aspekter måste beaktas i den strategi som efterlyses.

Sammanfattning

Föredraganden anser att de många naturbetingade och globala utmaningarna gör att befintliga sektorpolitiska åtgärder till stöd för Europas bergsregioner behöver samlas i en övergripande strategi för att främja dessa regioners hållbara och långsiktiga utveckling. Inom ramen för denna strategi kan man arbeta med ekonomiska stödåtgärder, lagstiftning, Internetbaserade plattformar eller vilka andra instrument som helst som bäst lämpar sig för att undanröja hinder samtidigt som man utvecklar och stimulerar dessa regioners konkurrenspotential. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram en sådan strategi inom sex månader. I enlighet med subsidiaritetsprincipen utarbetar och genomför medlemsstaterna sedan nationella handlingsplaner i samarbete med lokala och regionala organ. Här bör särskilt framhållas att ett tillräckligt ekonomiskt stöd på EU-nivå, i synnerhet till jordbruket, är och förblir en förutsättning för att målet ska kunna uppnås.

26.6.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR REGIONAL UTVECKLING

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över situationen och utsikterna för jordbruket i bergsregioner
(2008/2066(INI))

Föredragande: Bernadette Bourzai

FÖRSLAG

Utskottet för regional utveckling uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet understryker att det i artikel 158 i EG-fördraget om sammanhållningspolitiken, såsom ändrad genom Lissabonfördraget, fastställs att bergsregionerna, trots mångfalden i dessa områden, lider av naturbetingade nackdelar av permanent slag och med detta i åtanke ber parlamentet om att speciell hänsyn tas till dessa regioner. Parlamentet beklagar emellertid att kommissionen ännu inte har kunnat upprätta en omfattande strategi för effektivt stöd till bergsregioner och andra regioner som har permanenta naturliga nackdelar, trots att detta många gånger har begärts av Europaparlamentet.
2. Europaparlamentet betonar behovet av en bra samordning på plats av de olika typerna av gemenskapspolitik för att säkra en harmonisk utveckling, särskilt i regioner såsom bergsregioner, som har permanenta naturliga nackdelar. Parlamentet ställer sig i detta sammanhang tvivlande till nyttan i att åtskilja gemenskapens sammanhållningspolitik från landsbygdsutvecklingen under den aktuella programplaneringsperioden 2007–2013 (på grund av integreringen av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) i den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)). Parlamentet anser att denna nya strategi behöver kontrolleras noga så att man utvärderar dess påverkan på den regionala utvecklingen.
3. Europaparlamentet påpekar att bergsregioner har nackdelar som gör jordbruket mer svåradaptat till konkurrensvillkoren och som leder till merkostnader. Därför kan detta jordbruk inte producera mycket konkurrenskraftiga produkter till ett lågt pris.

4. Europaparlamentet föreslår med anledning av den grönbok om territoriell sammanhållning som kommer att antas på hösten 2008 och i överensstämmelse med målen i den territoriella agendan och utvecklingsprogrammet för det europeiska området, att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna antar en territoriell strategi för att ta itu med de olika problemen i bergsområden och för in sådana åtgärder i framtida ramdirektiv för strukturfonderna.
5. Europaparlamentet önskar att kommissionen utvecklar en verklig övergripande europeisk strategi för bergsregioner och anser att offentliggörandet av en grönbok om bergsregioner är ett viktigt första steg i denna riktning. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett omfattande offentligt samråd med regionala och lokala myndigheter, socioekonomiska aktörer och miljöaktörer, samt nationella och europeiska föreningar som företrädere regionala myndigheter i bergsregioner, för att bättre kunna klargöra situationen i dessa regioner.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i samband med ESPON:s (observationsorgan i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering) arbetsprogram, att särskilt uppmärksamma situationen i regioner som har permanenta naturliga nackdelar, såsom bergsregioner. Parlamentet anser att en ordentlig och grundlig kännedom om bergsregionernas situation är avgörande för att kunna upprätta differentierade åtgärder som bättre hanterar problemen i dessa regioner.
7. Europaparlamentet uppmanar till bättre samordning av landsbygdsutveckling och strukturstöd och utvecklingen av gemensamma program.
8. Europaparlamentet påminner om att bergsregioner kan tillhandahålla jordbruksprodukter av hög kvalitet, en större bredd av jordbruksprodukterna på EU:s marknad, bibehållandet av vissa djur- och växtarter, bevarandet av traditioner, industriverksamhet och turistnäring. Bergsregionerna kan även bidra till att bekämpa klimatförändringarna genom att skydda den biologiska mångfalden och minska koldioxidutsläppen med hjälp av permanenta ängsmarker och skogar och ett hållbart skogsbruk kommer att möjliggöra energiproduktion med hjälp av träflis.
9. Europaparlamentet understryker vikten av frågan om vattenförvaltning i bergsregioner och uppmanar kommissionen att uppmuntra lokala och regionala myndigheter att skapa lojalitet mellan användare uppströms och nedströms och att genom lämpliga finansieringssätt stödja ett hållbart utnyttjande av vattenresurserna i dessa områden.
10. Europaparlamentet betonar att dessa regioner är särskilt sårbara för klimatförändringarnas följder och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och behöriga regionala och lokala myndigheter att verka för ett omedelbart genomförande av skyddsåtgärder mot naturkatastrofer, särskilt skogsbränder, i dessa regioner.
11. Europaparlamentet påpekar att bergsregioner kräver nya sätt att skydda området mot översvämningar (med betoning på förebyggande av översvämningar), samtidigt som jordbrukare och skogsbrukare kan bidra till översvämningförebyggande åtgärder genom de direkta arealstöd som de får genom den gemensamma jordbrukspolitik.
12. Europaparlamentet påpekar att ett grundligt och omfattande skydd mot erosion för jord,

byggnader och bevarande av vattenförande lager måste ingå i jordbruks- och skogsbruksrutinerna för att minimera risken för översvämningar och markerosion och förhindra torka och skogsbränder, och även i syfte att öka mängden grundvatten och ytvatten på landsbygden.

13. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att utforma en integrerad strategi för beslutsfattande och administrativa förfaranden såsom regional planering, tillstånd för byggprojekt och renovering av bostäder genom rutiner i samband med miljö, kulturarv och stadsplanering, i syfte att säkra en hållbar utveckling i bergsregioner. Parlamentet rekommenderar att bergsregionernas potential utnyttjas för att främja omfattande utveckling av turism och innovativ markförvaltning och uppmuntrar därför till lokala och decentraliserade initiativ samt till samarbete mellan bergsregionerna.
14. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna förbättrar strukturen och rutinerna för ekonomiskt stöd till förmån för utvecklingen i bergsregioner och samtidigt förenklar administrativa rutiner och tillgången till resurser för att stödja skydd och hållbart utnyttjande av områdets tillgångar: kulturarv, naturresurser och mänskliga resurser.
15. Europaparlamentet anser att ett hållbart, modernt och dynamiskt jordbruk är nödvändigt för att skydda övrig verksamhet, såsom utvecklingen av biobränsle och landsbygdsturism vilket ökar inkomsterna för den lokala befolkningen och uppmanar kommissionen och rådet att i den gemensamma jordbrukspolitiken och i regionalpolitiken särskilt beakta bergsregionernas behov: ankomst av nya jordbrukare, kompensation för extra kostnader i samband med problem med tillgänglighet, till exempel med avseende på uppsamling av mjölk, upprätthållande av tjänster i landsbygdsområden, utveckling av transportinfrastruktur etc.
16. Europaparlamentet betonar att undantag och särskilda stödåtgärder bör begränsas till särskilt missgynnade områden och inte får leda till snedvridning av konkurrensen på jordbruksmarknaderna.
17. Europaparlamentet är övertygat om betydelsen av att bibehålla en tillräcklig befolkningstäthet i bergsregionerna och om behovet av åtgärder för att bekämpa ökenspridning och för att locka nya personer.
18. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera en hög nivå på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, att förbättra tillgängligheten och samtrafiken i bergsområden samt att förse dessa regioner med nödvändig infrastruktur, särskilt inom områdena passagerar- och godstransporter, utbildning, kunskapsekonomi och kommunikation (inbegripet bredbandsuppkoppling), för att underlätta förbindelser till marknader i bergsområden och stadsområden. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att främja offentlig-privata partnerskap för att uppnå dessa mål.
19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att investera i lokala, avancerade utbildningscentrum för jordbruksekonomi i bergsområden, så att man utbildar yrkesmän med förmåga att bedriva verksamhet i en bergsmiljö, skydda marken och utveckla jordbruket.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.6.2008
Slutomröstning: resultat	+: 44 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnautakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Victor Boştinaru, Wolfgang Bulfon, Antonio De Blasio, Petru Filip, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Sérgio Marques, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Maria Petre, Markus Pieper, Giovanni Robusti, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Kyriacos Triantaphyllides, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Bernadette Bourzai, Jan Březina, Jill Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Ramona Nicole Mănescu, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Christa Prets, Richard Seeber, László Surján, Iuliu Winkler
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Anneli Jäätteenmäki, Glenis Willmott

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	14.7.2008
Slutomröstning: resultat	+: 29 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Vincenzo Aita, Sergio Berlato, Bernadette Bourzai, Luis Manuel Capoulas Santos, Giovanna Corda, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Konstantinos Droutsas, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Carmen Fraga Estévez, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Mairead McGuinness, Neil Parish, Vincent Peillon, María Isabel Salinas García, Petya Stavreva, Dimitar Stoyanov, Janusz Wojciechowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alejandro Cercas, Esther De Lange, Catherine Neris, Maria Petre, Markus Pieper, Karin Resetarits, Struan Stevenson, Kyösti Virrankoski